

Editoriaal

In deze nieuwsbrief gaat het gros van de aandacht naar de broedvogelatlas. Immers, het werk zit erop, de bal ligt nu weer bij ons, m.a.w. de atlas moet nu afgewerkt worden en dat zal gebeuren ook! En om aan te tonen dat we niet stil gezeten hebben, beginnen we met een lang artikel dat allerlei resultaten van het atlasproject belicht.

Echter na het atlasproject neemt ook het BBV-project (Bijzondere Broedvogels Vlaanderen) de draad weer op, zij het onder een licht gewijzigde vorm. Sommigen hebben hieromtrent al heel wat info in hun postbus gevonden, de overigen kunnen dit in deze nieuwsbrief lezen. Een aantal atlas-RECO's uit de nieuwe regio's zijn bereid gevonden als BBV-RECO mee te werken, waarvoor hartelijk dank!

De atlas leert ons ook dat we, zoals ook al in eerdere nieuwsbrieven aangekondigd, nu echt werk moeten gaan maken van een 'gewone soorten monitoring'. Niet alleen omdat alle ons omringende landen dat al doen, maar omdat er bijna geen 'gewone' soorten meer blijken te zijn! Velen weten wel dat het niet goed gaat met pakweg de Boerenzwaluw, maar hoe slecht het er nu precies mee gesteld is, weten we niet. Je leest hier verder meer over en je zal zien dat alles perfect inpasbaar kan zijn in een breder, Europees kader.

Wil je nu al weten hoe onze atlas er ongeveer gaat uitzien, geen probleem, koop de Nederlandse broedvogelatlas! Deze is gebaseerd op exact dezelfde methode, maar is nu reeds afgewerkt omdat men er 3 jaar eerder mee gestart is. Een bespreking van dit schitterende boek verder in deze nieuwsbrief.

Uiteraard ook nu weer aandacht voor een aantal nieuw ontwikkelde of verder uitgebouwde websites; ze blijven als paddestoelen uit de grond schieten.

Één van de atlascoördinatoren die uitzonderlijk werk geleverd heeft, is ongetwijfeld Maurice Segers uit de regio Brussel. Van het Zoniënwoud tot de grens met Klein-Brabant was en is hij actief, enerzijds als coördinator, maar niet in het minst ook als inventariseerder. Zijn verhaal komt ook aan bod.

Na al het inventarisatiewerk van de voorbije jaren is één ding duidelijk: met een grote groep enthousiaste medewerkers en coördinatoren kan je in relatief korte tijd een enorm werk verzetten. Echter het ene werk brengt het andere met zich mee en dat wordt de komende jaren de uitdaging: het verder zetten van de lopende monitoringsprojecten, maar nu ook een langlopend monitoringsproject starten dat ons eindelijk inzichten geeft in het wel en wee van onze 'gewone soorten', die soorten waarvan iedereen wel weet te vertellen hoe goed of hoe slecht het ermee gaat, maar niemand dit op papier kan aantonen en dat is nu net wat heel hard nodig is naar het beleid toe.

Dat gaat zeker lukken!

Glenn Vermeersch